

Kvinderne den politiske Valgret og Valgbarhed, thi det kan faa en gennemgribende Indflydelse paa Samfundet i sin Helhed, men dette Skridt kunde dog alle Partier enes om. Jeg kan ikke se, hvad frygteligt man risikerer ved at vedtage det nærværende Lovforslag. Man maa vel have den Tillid til Administrationen, at den ikke ansætter en ukvalificeret Kvinde i et betydningsfuldt Embede, ligesom man maa haabe, at en ukvalificeret Mand ikke kommer til at beklæde et saadant. Og Præsteembederne! Ja, vi ønsker ikke paa nogen Maade, at en Kvinde skal kunne ansættes i et Præsteembede, uden at Menigheden ønsker det. Til Sognepræst bliver man jo som bekendt ikke kaldet uden Menighedsraadets Indstilling, og jeg gaar ud fra som givet, at man vil sørge for, at der ogsaa gives Menighedsraadene Indstillingsret med Hensyn til de ca. 150 Embeder, der nu bortgives udenom dem. Da Rigsdagen for nogen Tid siden vedtog en Ændring i Menighedsraadsloven, ønskede Radikale og Socialdemokrater i Landstingets Udvalg i Overensstemmelse med Kirkeministerens Ønske at benytte Lejligheden til at raade Bod paa det før omtalte Forhold. Det strandede imidlertid paa de to andre Partiers Modstand, men hvis der nu skulde fremkomme et særligt Lovforslag derom, burde man maaske kunne vente, at de to Partier ikke vilde modsætte sig en saa rimelig Udvidelse af Menighedernes Indflydelse paa Embedsbesættelserne. Hvis man da kommer over dette Skær, skulde man vel tro, at den væsentligste Hindring var ryddet til Side for Kvinders Adgang til Præsteembeder. Eller er det stadig det gamle Syn paa Kvinden som en Manden underlegen Race, der spøger? Ude paa Missionsmarkerne kan man udmærket godt bruge Kvinderne; kun herhjemme vil de ikke være gode nok. Maa jeg endnu sige, at det forekommer mig mærkværdigt, at man fra visse kirkeligsindede Kredse kan afvise Muligheden for at faa flere Medarbejdere til et Studium og en Gerning, hvortil der i de senere Aar har været en stadig ringere Tilgang. Mon det ogsaa kan siges, at Præsterne har kunnet magte deres Gerning? Jeg tror det neppe; jeg skal kun henvise til den Kendsgerning, at der Landet over hver Søndag er mange Kirker, der staar mere end halvtomme. Dette tyder dog nærmest paa, at der nok kunde være Brug for friske Kræfter. Om Kvinderne nu i en nævneværdig Grad vilde blive brugt som Dommere eller Præster, vil Tiden vise og Udviklingen be-

stemme, men at der ikke skal være stængt for dem, der har Kald og føler Tilbøjelighed til at virke i de omtalte Retninger, det burde enhver finde retfærdigt.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale det foreliggende Lovforslag til det høje Landstings Velvillie, og jeg er i det lykkelige Tilfælde at kunne tilsige det mit Partis fulde og udelte Tilslutning.

Statsministeren (Zahle): For mig er det en saa fuldkommen Selvfølge, at Kvinde og Mand skal være ligestillede i retlig Henseende, at jeg maa sige, at det stimulerer ikke synderligt min Veltalenhed at skulle forsvare denne Grundsætning. Jeg kan ogsaa, idet jeg henviser til de Udtalelser, der blev fremsat af den ærede sidste Taler, fatte mig meget kort, naar jeg skal gøre mine Bemærkninger mod de to første Talere. Det eneste Punkt eller i hvert Fald det Punkt, hvorpaa man væsentlig angriber det foreliggende Lovforslag, er jo dette, at der gives Kvinder Adgang til at blive Præster, naar de opfylder Betingelserne for at kunne blive det, altsaa har den Eksamen og Uddannelse, de skal have, og naar Menighedsraadet har indstillet dem. Det er altsaa den sidste Rest af en ganske almindelig borgerlig Fordom, som tidligere holdt Kvinder borte fra Erhverv i det hele taget her i Landet. Den er nu trængt tilbage til dette ene lille bitte Terræn, at skulle forhindre Kvinder i at blive Præster. Men det har intet religiøst ved sig, det er udelukkende Resterne af en mere omfattende borgerlig Fordom, her er Tale om, og derfor er det heller ikke med nogen som helst Ret, at man har kunnet erklære, at den Borgfred, som var sluttet mellem min ærede Kollega Kirkeministeren og visse kirkelige Retninger, skulde være brudt ved Fremsættelsen af dette Lovforslag. Vi staar heller ikke i Strid med nogen religiøs Opfattelse eller noget indre Liv i Kirken paa noget Punkt, vi staar udelukkende i Strid med en almindelig borgerlig Fordom. Det gør mig ondt, at en Kvinde, som er Medlem af dette Ting, endnu er behersket af denne Fordom paa dette Punkt og har gjort sig til Talsmand for den. Det er mig mere begribeligt, at det kan komme frem fra visse mandlige Kredse, saaledes fra det ærede 12te Medlem for 5te Kreds (S. Rasmussen). Det ærede Medlem bragte Spørgsmaalet noget mere omfattende frem. Hans Fordom mod Kvinderne var mere vidtstrakt end den, som det ærede 10de Medlem for 2den Kreds